

ความร่วมมือกันระหว่างองค์กรธุรกิจ กับการพัฒนาความได้เปรียบ
ในการแข่งขันกับต่างประเทศ กรณีศึกษาอุตสาหกรรมส่งออก

บทคัดย่อ

ปัจจุบันธุรกิจระหว่างประเทศได้มีการขยายตัวอย่างมาก โดยเฉพาะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะเป็นศตวรรษการค้าแบบเสรี ยิ่งส่งผลทำให้การแข่งขันในตลาดโลกมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการพัฒนาความได้เปรียบในการแข่งขันของธุรกิจจึงมีความสำคัญมาก การศึกษาวิจัยได้มุ่งเน้นแนวทางในการพัฒนาความได้เปรียบในการแข่งขันในระดับมหภาค โดยศึกษาตัวแปรที่สำคัญในการพัฒนา คือ ความร่วมมือระหว่างกันขององค์กรธุรกิจกับหน่วยงานภาครัฐ สมาคมธุรกิจเอกชน และระหว่างองค์กรธุรกิจด้วยกัน ในด้านการผลิต ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ด้านการเงิน และการบัญชี ด้านการบริหารจัดการและด้านการการตลาด ที่ส่งผลต่อการพัฒนาความได้เปรียบในการแข่งขันกับต่างประเทศ

จากการศึกษาพบว่าความร่วมมือระหว่างกันของไตรภาคี มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการพัฒนาความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งยังพบว่าองค์กรธุรกิจที่ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การบริหารในเรื่อง การเป็นผู้นำในการลดต้นทุน การสร้างความแตกต่างของสินค้า การมุ่งเจาะตลาดที่สนใจ การสร้างให้เกิดความรวดเร็วในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า จะมีความได้เปรียบในการแข่งขันในระดับที่สูง การศึกษายังพบอีกว่าองค์กรธุรกิจที่มีความร่วมมือในระดับสูงกับอุตสาหกรรมสนับสนุน และมีการพัฒนาเป็นมืออาชีพในระดับสูงจะมีความสามารถในการแข่งขัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ สมาคมธุรกิจ และองค์กรธุรกิจจะต้องส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด จากนั้นัยสำคัญของการศึกษาทำให้สามารถสรุปได้ว่า ภาครัฐควรมีบทบาทมากขึ้นในการเป็นผู้นำในการส่งเสริมเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างไตรภาคี ทั้งนี้ความร่วมมือดังกล่าวต้องมีการพัฒนาตลอดเวลาเพื่อให้ทันกับสิ่งแวดล้อมทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะจากการศึกษา เช่นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและอุตสาหกรรมสนับสนุนในรูปแบบของธุรกิจแบบเครือข่าย และการสร้างพันธมิตรธุรกิจ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาร่วมกัน